

FİL BİLE ANLADI

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 20.04.2008 tarihli (41.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim

Elhamdülillahi Rabbi'l Âlemin ve Sallallahu ve Selleme Ala Seyyidina Muhammedi ve Ala Âlihi ve Sahbihi Ecmain

Değerli kardeşler,

Elektrikler; evlerimizde, işyerlerimizde kullandığımız elektrikler, on dakika kesik olsa bizim gündemimiz olur bu. Ve hayatı en önemli ihtiyacının elimizde olmadığını düşünürüz. O andaki bir soruya, yani çok bir sıkıntınız var mı filan gibi bir soru olsa her halde elektrik kesintisi en büyük sorunumuz olur. Hayatın en önemli bir parçası elektrik veya en önemli bir parçası elektrik bizim için olmuş olur. Mesela bir iktidar partisi seçime girse o seçimden önceki gün de birkaç yerde elektrik kesilse her halde seçimiz kaybeder. Yirmi sene elektrik sağlamışsın hiçbir değeri yok. Neden? Elde olmayan şey, kaybedilen şey değerli hissediliyor. Yirmi sene önce otuz sene önce sen zaten gaz lambasıyla yaşıyordun, şimdi elektrik buldun nasıl senin ruhun, canın oldu bu elektrik. Aynı değeri güneşe hiç verdik mi şimdiye kadar? Bir de güneş on dakika sönsen ne olur acaba? On dakika kararsa güneş. Tutulma filan değil! Bunu düşünmüş bile değildir. Neden? Çünkü dünyaya gözümüzü açtığımızda güneş elimizdeydi. Güneşsizliği hiç tasavvur bile etmeyiz biz. Bol bir nimet ya. Hesapsız kitapsız yanımızda bulunuyor ya güneş diye bir sorunumuz yok bizim. Hâlbuki yediğimiz ekmekten gelişen vücuduma kadar her şey güneşin mahsulü. Buğdayı da güneş büyütüyor. Bizi de güneş büyütüyor. İnsan da güneş gördüğü için derisi renk alıyor. Güneş; şifa, hayat, enerji kaynağı. Ama biz güneş için bir fatura ödemiyoruz. Şu kadar güneş tükettin, aybaşı şu kadar öde, diye bir şey olmadığı için güneşi nimetten bile saymıyoruz. Elimizin altında bulunduğu için. Ama şöyle derin bir düşünceye dalabilirsek her halde güneş kadar elimizde büyük bir nimet yoktur, deriz. Su bile hayattır. Ama suyun bize gelip gitmesi bile güneşteki formüllerle olup bitiyor. Güneş ısıtıyor, buharlaşıyor tekrar geri geliyor. Her şey güneşle olup bitiyor bu dünyada, bunu tabi ki biz avam olarak böyle düşünüyoruz. Akıllı çalışanlar, Allah'a yakın olanlar, kulluğun lezzetine varanlar, Allah'ın Kur'an'da güneşe niye yemin ettiği üzerinde ömür çürütüyorlar. "والشمس وضحاها" Bu güneşe Allah durup dururken yemin etmez deyip düşünenler bu derinlikleri yakaladılar. Ama biz kendimiz için bütün bu yorumları yaptık.

Kardeşler,

Bu örnekten yola çıkarak, nefislerimize bir soru yöneltmek istiyorum: Kur'an-ı Kerim'deki Fil suresini kaç yaşında ezberledik? "الم تر كيف فعل ربك باصحاب الفيل الم يجعل كيدهم في تضليل" Kaç sene oldu bunu ezberleyeli? En geç ezberleyen on yaşında ezberlemiştir. Elli yaşındaki bir Müslüman üç aşağı beş yukarı elli senedir Fil suresini ezber bilir. Peki, İhlas suresi? "قل هو الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد" Bu suresinden en az on gün önce ezberlenmiştir. Ve Fil suresinden daha kısa. Fil suresinin yarısı kadar. Şimdi ben muhasebemi Fil suresinin üzerinden yapıyorum. Bu muhasebeyi İhlas suresinin üzerinden yapmıyorum. Neden? Çünkü bir caminin kapısında dursam, desem ki: "Müslümanlar bir durun bakalım! Hepiniz ihlas suresini biliyor musunuz?" "Ne demek biliyor musunuz? İkinci rekât suresi değil mi?" Onun esas adı ikinci rekât suresi. Birinci rekât suresi Kevser, ikinci rekât suresi İhlas. İki rekât namaz kılan bunu biliyordur muhakkak. Bu ikinci rekât suresi, ihlas suresini ne anlatıyor Allah Teala burada, desem yani çok az bir Müslüman Allah Teala burada şunu şunu anlatıyor, diyebilir. Ama aynı soruyu Fil suresi için sorsam her hangi bir camide. Hatta ve hatta çocukların bulunduğu bir camide Fil suresinde "الم تر كيف فعل ربك باصحاب الفيل" Ne anlatıyor burada Allah, desem, hemen hemen bütün Müslümanlar Ebrehe'nin filinin ne hale geldiğini anlatıyor Allah, derler veya Ebrehe'yi anlarlar. Ebrehe'yi bulmasan Mekke'yi işgal etmek isteyen bir ordu der. Bir şey bir şey uydurur. Fil suresi, bizim Fatihadan ve İhlas suresinden önce Kur'an-ı Kerim'de ilk ezberlediğimiz ilk on sureden bir tanesidir. Ama iddialı bir şekilde söylüyorum. Ammeten bütün

Müslümanların bir iki istisna belki hariç, bütün Müslümanların o surenin içeriğini bildiği tek suredir Kur'an-ı Kerim'de. Fatıha suresi ondan çok daha fazla. Çünkü hem birinci hem ikinci rekât suresi o. Yüzde elli fazla ihlas suresinden. Fatıha suresinin içeriğinde ne olduğunu çok az Müslüman bilebilir. Ama Fil suresinin içeriğini on yaşında çocuklar bile biliyor. Hatta altı yedi yaşındaki çocuklar şimdiki resimli kitapçıklar mitapçıklar sayesinde ilkokul okumadan çocuklar Fil suresinin muhtevasını biliyorlar. Büyükler de biliyor zaten. Şimdi sorum şu: Bizim on yaşında en az, en az on yaşında içeriği ile beraber öğrendiğimiz bir surenin, bir Kur'an ayetinin elli sene zarfında veya otuz sene zarfında bize iman olarak bıraktığı iz nedir acaba?

Biz elli sene önce öğrendiğimiz bu Fil suresini hâlâ beş yaşında çocuğa yatmadan önce anlatılacak düzeydeki bir hikaye olarak mı görüyoruz? Hâlâ bir fil, Ebrehe, Ebrehe'nin kalabalık askerleri, bir Kâbe resmi, bir fil geliyor, gitmiyor duruyor hala böyle şeyler mi tasarlıyoruz biz? Ben bir Müslüman arıyorum, bir Müslüman arıyorum, filan batıl güç, ordusuyla filan yeri işgal ederken haberlerden sonra teselli bulmak için, "الم تر كيف فعل ربك باصحاب الفيل", deyip koltuğuna yaslanan bir Müslüman hatırlıyorum. Filin üzerine bir parmak kadar küçücük kuşun attığı taşla azap gönderen Allah'ın aynı Allah olduğunu hatırlayan ve bunalmayan ve o Allah'a umutla koşan Müslüman istiyorum. Şu Fil suresi, bunu anlatmıyordu da ne için Kur'an'a kondu. İlk aylarda inmiş bir sure bu. Kur'an-ı Kerim'in indiği ilk aylarda, ilk surelerden. Şimdi en sonda durduğuna bakmayın. On dokuzuncu suresi Kur'an-ı Kerim'in. Yani on dokuzuncu sure olarak inmiş. İlk birinci senede inmiş surelerden. İslam'ın temelinde var. O mücahit, o yiğit, kahraman ashâbı yetiştiren hammaddelerden birisi bu sure.

Bizim, çocukluktan itibaren dilimizde bulunan, hatta uzun uzun okuyabilmek için, İhlas suresi uzun değil tabi, çok uzun sure okumak için namazlarda Fil suresini okuyorsun, bir satır daha uzun. Yani mesafe çok uzun. Namazlarda okuyabildiğimiz, anlamını kelime kelime Arapça itibarıyla bilmiyor olabiliriz. Ama kuşların attığı taşlarla Ebrehe'nin ordusunun helak olduğunu biliyoruz. Çocuklarımıza anlatıyoruz bunu. Kur'an-ı Kerim'e karşı Kur'an'ın surelerinden bir sureye karşı, yani bu sure burada yazılıken bunu fırlatıp atmak hakaret oluyor da Allah'ın Uhud kahramanlarını, Bedir kahramanlarını, daha sonra Mekke'yi fetheden mücahitleri yetiştirdiği malzemelerden birisi olan şu mübarek surenin çocuk masalı düzeyinde kalması, büyüklerin bunaltan bu küfür baskısını karşı Allah'ın azametini hatırladıkları, Allah'ın kudretini hatırladıkları, hiçbir Ebrehe'nin Allah'ın önünde duramayacağını iman etmek için ham medde olarak kullanacakları bu sureyi ihmal etmeleri, o surenin yazılı olduğu sayfaların şu şekilde yere atılmasından daha basit bir olay mı? Sorumu tekrar yöneliyorum, biz büyükler olarak küçüklerden önce büyükler olarak Fil suresinden etkilenip ondan moral bulduğumuz, Allah'ın azametini hatırladığımız günü istiyorum. Tıpkı güneş gibi hayatımız suyumuz, buğdayımız, yediğimiz elmamız, her şeyimiz, meyvemiz, güneşin mahsulü olduğu halde çiftçi kadar bile güneşi hatırlamıyoruz. Güneş Antalya kadar da meşhur değil. Domates deyince Antalya akla geliyor da güneş akla gelmiyor. Neden? Bedava çünkü. Elimizin altında. Gözümüzü açtık, güneş gözümüze çarpmasını diye tülü koydu annemiz gözümüze üstelik. Güneş rahatsız bile etmişti dünyaya geldiğimiz gün. Bedava ya. Nimetten sayılmadı.

Fil suresini Allah, henüz Türkçe konulamadığımız, anne babadan doğru dürüst bir cümle kuramadığımız zamanlarımızda, bebeklik günlerimizde "aa bu çocuk ne kadar çabuk ezberliyor" diyecekleri günlerde bize Fil suresini ezberletti. Bizden önceki nesiller olduğu gibi bize de Allah Teâlâ Ebrehe'yi tanıttı. Ebrehe'nin koca koca fillerini tanıttı. Ondan sonra mini bir kuşların küçücük taşlar, mercimek kadar taşlar atarak o büyük orduyu nasıl çöp yığınınca enkaza çevirdiğini, elli senede kurulmuş bir orduyu beş dakikada Allah nasıl leş sürüsü haline getirdiğini, nasıl helak ettiğini o Allah'ın o Allah'ın bugün, yarın, her zamanın, ilkin ve sonun Allah'ı olduğunu, Ebrehe'yi de Yemen'den Mekke'ye gelinceye kadar rahat bıraktığını, ancak Kabe'sine beş kilometre yaklaşınca azap ettiğini, o üç yüz kilometrelik mesafeye hiç ses çıkarmadığını

Allah'ın bunun bir hikmeti olduğunu, dileyeydi Allah Ebrehe kafasında Kabe'yi yıkayım düşündüğü an onu yerle bir ederdi de etmedi Kabe'nin dibine kadar gelmesine izin verdi ondan sonra helak etti. Bunda nasıl derin hikmetler olduğunu niye düşünmüyoruz? Hadi Kur'an'ın Bakara suresinde Al-i İmran suresindeki o uzun uzun ayetleri anlamak için medrese görmek lazım. Daha yüzünden ben bunu okuyamıyorum. İnceliklerini nasıl anlayacağım, demek belki haklıdır. Çocukken bebekken bildiğimiz Ebrehe, ismi değişince niye ürküttü bizi? Biz çocukken Ebrehe'nin haline gülmemiş miydik? Daha on yaşına gelmeden, belki de sünnet bile olmadan, sünnet olmadığımız günlerimizde Ebrehe dinledik biz Ebrehe! Allah'ın onu nasıl helak ettiğini, nasıl parça parça köpeklere yem olacak hale geldiğini ve bunu Allah'ın en cılız, en küçük hayvanla yaptığını melekleri bile bu iş için kullanmadığını neden düşünmeyelim ki?

Fil suresi bugün Müslümanların elinde bulunduğu halde filin bile anladığı şeyi filin filin! Kamçılı olduğu halde, mızraklandığı halde Mekke'ye doğru gitmeyerek filin bile anladığı şeyi bugün medrese görmüş Müslümanların anlamayıp, kâfirlerden, Amerika'sından, batısından ürkererek ibadetinden bile kulluğundan taviz vermeye kalkması, gülünç değil mi? Ağalanacak şey değil mi? Kahrolunacak şey değil mi? Niye biz Fil suresi öğrendik ki? O zamanki bir olay mıydı? Yani Allah-u Teâlâ'nın kuşları, Allah'ın kudreti, azameti, azabı, yer gök her şey ve yerde gökte ne varsa tamamı onun ordusu olduğu halde Allah Teâlâ'nın planları sadece filli bir orduya mı yetiyor? Haşa! Allah o Allah'tır ki ezelden ebede kadar tek güç O'dur. Düşmanına güç veren de O'dur zaten. Düşmanını da azdıran O'dur. Ebrehe Yemen'den çıktı geldi. San'a'dan Mekke'ye gelinceye kadar yüzlerce kilometre yok kat etti. Dileyeydi Allah ayağa kalkar kalkmaz onu yerin dibine batırırdı. Karun'u batırdığı gibi. Nemrud'u tek bir sivrisinekle helak eden Allah, Mekke'ye kadar yürümesine niye izin verdi ki Ebrehe'nin? Bildiği var. Hikmetleri var. Hikmet içinde hikmet yüzüyor. Şu Fil suresini çocuklara anlattığımız tarihi olaylardan bir olay olarak gördüğümüz sürece bu Kur'an ölümlerinin ruhu için okunan kitap olmanın ötesine geçemeyecek. Şu Kur'an dirilerin kulağına okunsun diyedir. Ölümlerin kabrine okunsun diye değildir. Kulağından Kur'an dinleyen kabrindeki Kur'an'ları duyar.

Kardeşler,

Ebrehe olayını, yani Fil suresindeki olayı biz Allah-u Teâlâ'nın Kur'an'a niye koyduğunu özellikle oturup, düşünüp taşınmamız lazım.

Çok enteresandır, Kur'an'ı Kerim'deki bu büyük olayı anlatan hadisi şerif bile yoktur. Bunu Kur'an'ı Kerim özellikle tarihi bir olay olarak Allah'ın azametini, büyüklüğünü anlatan bir olay olarak önümüze koymuş. Yani şunu vurgulamak istiyorum, tarih kitaplarından bile öğrenilmiş bir olay değildir bu. Kur'an gibi bir kitabın konusu olmuştur. Demek ki bu kültür değildir. Fil suresindeki olay bir kültür, tarih bilgisi değildir. İmana bağlantısı olan, Allah'a imanla ilgisi bulunan bir olaydır. Hepimiz meseleyi bildiğimiz için onu tekrar etmek istemiyorum. Ama burada bazı incelikler bugüne yansımaları gereken onları özellikle hatırlatmakta fayda görüyorum.

Kardeşler,

Mekke Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimizin nübüvvetinden önce müşrik bir toplumun yaşadığı şehirdi. Ama müşrik olmalarına rağmen İbrahim aleyhisselamın torunları oldukları için kendilerini şirklerine rağmen, putçuluklarına rağmen Allah'ın sevgili kulları biliyorlardı. Faizci hacının el öptürdüğü gibi. Bir de elini öptürdüğü yetmiyor, elinin içini yalıyor. Hacı ya cennetten garanti, bankadaki hesap ayrı. Onun haceru'l esvede sürdüğü de yok elini, uzaktan selam verdi, elinin içini yalıyor. Boş iş tabii. Elini değil, alnını yalasan bir işe yaramaz. Müşrikler de kendilerini Allah'ın sevgili kulları biliyorlardı. Allah'ı inkâr etmiyorlardı zaten. Allah yoktur diyen müşrik yoktu.

Müşrik ne demek? Allah'a inanan ama Allah'la beraber başka güçlere de inanan demek. Müşrik o demek. Kâfir demek değil. Kâfir; kabul etmiyorum demek, bir şey inanmıyorum, istemiyorum diyen birisi. Müşrik; Allah var, "seni kim yarattı" "Allah", "rızkını kim veriyor" "Allah", "seni kim öldürecek?" "Allah", "ananı kim öldürdü?" "Allah", "çocuk kim verdi sana?" "Allah". Müşrik böyle der. Peki, bu putun önünde niye duruyorsun? Ee çok güzel o put, onun için. Kafa taş kafa, putçu kafa. Müşrik bu demek ya bir put kimi puta tapıyor, kimi şeytana tapıyor, kimi meleklerle tapıyor, kimi rüzgâra tapıyor, kimi ateşe tapıyor. Ama müşrikler bir şey buluyorlar. Hiçbir şey bulamıyor, şeytani buluyor, peşinden gidiyor.

Her halükarda Mekke'li müşrikler, Kâbe'ye ciddi saygı gösteriyorlardı. Kâbe'nin hizmetçisi görüyorlardı kendilerini. Biliyorsunuz Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemden önce binlerce sene önce Kâbe yapılmış, yani Kâbe yeni değil. Müşrikler, dikkatinizi çekerim, müşrikler her sene hac da yapıyorlardı. Hac yapıyorlardı. Ve bütün Arap yarımadası hacca gelmişti, hacca geliyordu. Hac ediyorlardı, aynı bizim şimdi yaptığımız zamanda hac yapıyorlar. Çünkü hac İbrahim aleyhisselamdan itibaren gelen bir ibadet. Yani sadece İslam'ın ibadeti değil. Bizim dinimiz Allah-u Teâlâ'nın ikramıyla en son din oldu, son şekil bizde alınmış oldu, İslamiyet'te alınmış oldu. Ama her halükarda müşrikler hac yapıyorlardı, Kâbe'ye saygı gösteriyorlardı. Bütün Arap Yarımadası hac yüzünden zilhicce ayının ilk on gününde Mekke'de buluşuyordu. Bu aynı zamanda ne manaya geliyor? Bir on gün ticaret iyi gidiyor Mekke'de anlamına geliyordu. Şimdiki gibi. Şimdi oteller sadece bu işin kaymağını yiyor. O zaman çadır kuranlar, orada su dağıtanlar filan bu kaymağı yiyorlardı. Ama o, o bütün Arap Yarımadası'nın, binlerce insan diyelim o zamanki deyimle hacca gelme arzusu bir yıl beklemeye değer bir ticaret ortamı oluşturuyordu.

Yemen'de Ebrehe isimli bir bölge valisi, aklı Hıristiyan kökenli, Hıristiyan kendisi, aklına koymuş ki bu ticaret fena bir ticaret değil, millet Mekke'ye niye gidiyor? Orada dört köşe bir bina var, o binayı merak edip gidiyorlar, daha büyüğünü yapayım burada diye düşünmüş. Daha büyük bir bina yapmış, Kuleys diye bir bina yapmış. İşte kilise gibi bir bina yapmış, ilan etmiş: "herkes gelebilir" demiş, müthiş, şöyle böyle, süslemiş, törenler vesaire. Kimse gitmemiş, bir sene- iki sene beklemiş kimse gitmiyor. Düşünmüş ki: "bu binayı yaptım ama öbürünün tarihi değeri var, o ordayken buraya kimse gelmez, onu yıkayım kurtulayım" demiş. Büyük ordu kurmuş. Ordusuyla Mekke'ye geliyor, San'a'dan, Kâbe'yi yıkacak, insanlar dönecek bir tavaf edecek Kâbe bulamayınca öbür sene San'a'ya gidecek. Böyle bir hesap yapmış kendine göre.

Yüzeyselci, derin düşünemeyen, müşrik kafa. Putperest kafa. Bu maksatla ordu hazırlamış. Ordunun önünü de filelerle donatmış. Hani fil küçük mızraktan, oktan filan etkilenmeyen bir hayvan. Zaten fili gören at mat kaçıyor. Yani karşısına dikilen olsa da atla gelecek, deveyle, eşekle gelecek. Fili görünce kaçıyor hayvanlar. O zamanki filler şimdiki tanklar gibi yani. Çok güçlü bir ordu yapmış oldu kendine göre. San'a'dan çıktı geldi, Mekke'ye 7-8 km mesafeye kadar yaklaştı. Mola verdi. Bildiğiniz gibi Abdülmuttalip Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in dedesi, o zaman Mekke'nin baş ağası. Mekke'de devlet yok zaten ağalık sistemi var. En kalabalık çocuğu olan ağa sayılıyor. Abdülmuttalip de en kalabalık çocuğu olan birisi, Mekke'nin ağası. Onu çağırmış, konuşmuşlar, aralarındaki konuşmalar meşhurdur.

Gelirken tabi büyük bir ordu mantığıyla geldiği için sile süpüre geliyor, bulduğu hayvanları alıyor, yakaladığını öldürüyor. Abdülmuttalip'in iki yüz tane devesini gasp etmiş, kesip ziyafet verecek askerine. Abdülmuttalip de karşısına çıkmış. Abdülmuttalip müşrik. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Ebu Cehil sormuş bir gün: "Benim babam Abdülmuttalip, senin deden Abdülmuttalip nerde şimdi?" demiş "cehennemde" demiş Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Peygamber dedesi olmasının bir yararı yok ki. Şimdi işler değişti, hacı çocuğu olunca cennete giriyorsun veya sen hacı olunca baban cennete, şimdi

değiştirdi işler. Abdülmuttalip müşrik ama müşrik halindeki mantıkta enteresanlık var. Ebrehe'nin karşısına dikilmiş: "hoş geldin", işte "Mekke'ye sen misin", "he benim". "Ben o sizin oradaki binayı yıkacağım" demiş, "bir rican var mı yani siz mi yıkarsınız, ben mi yıkayım yani bunu yıkacağız gibi" demiş. O da demiş ki: "sen gelirken yolda benim develerimi almışın, otlayan develerimi". "Evet, aldım" demiş, "iki yüz tane deveni aldım". "Şu develerimi ver" demiş. "Ben seninle" demiş "dedelerinden kalma o binayı konuşuyorum" "ben develerin sahibiyim o binanın sahibi düşünür o işi. Sen benim develerimi ver" demiş. Çağırılmış adamını: "ulan bu deli, verin bunun develerini, gitsin" demiş.

Lakin arkadaşlar, Peygamber aleyhisselamın cehennemde dediği bir insandaki mantığa bakın. Müşrik ama "Kâbe'nin sahibi var, o düşünsün onu" diyor. Kâbe'nin sahibi var. İtimadı var Allah'a. Cehennemde kütük, ayrı bir konu. Ama Allah düşüncesi zafiyet değil. Çocuğumu Kur'an Kursu'na gönderirsem tıp okuyamaz, aç kalır düşünmüyor demek ki. Öyle değil. Allah aç bırakmaz, buna itimadı var. Ve Ebrehe bakıyor ki bunlarla görüşmeye gerek yok, tamam diyor, talimat veriyor, ordu konaklamış orada, hadi hareket diyor, önce filleri kaldırmaları gerekiyor. Filleri kaldıramıyorlar. "Yoruldu filler" diyor. Bekliyorlar, öbür gün bekliyorlar. Kalkmıyorlar. Kamçılıyorlar, ters yöne çeviriyorlar, Yemen'e doğru geri gidiyorlar, Mekke'ye doğru dönünce hayvan çöküyor. Onlar böyle uğraşırken serçeden küçük, serçeden büyük kırlangıçta küçük binlerce kuş gökyüzünü kaplıyor. Kur'an'dan öğreniyoruz. Her kuşun gagasında mercimekten büyük nohuttan küçük taş var. Bir de ayaklarıyla iki tane taş tutuyor, kuş geliyor bir askerin başında duruyor, bir taşı atıyor, öbür askerin başına geliyor öbür taşı atıyor, böyle planlı ve müfessirlerin dediğine göre her taşın üzerinde hangi askerin üzerine atılacağına dair şifresi de var, numarası da var.

Allah'ın kudretinden konuşuyoruz. Bir Müslüman böyle taş maş değil dese kâfir olur. Neden? Ee Kur'an'ı Kerim'de bu. Ayetten konuşuyoruz. Hikâye değil. Bakın başta ne dedim? Hadis bile yok bu konuda. Müslümanlar bunu acaba doğru mu değil mi diye düşünmesine hiç mecal yok. Değil tarih kitabından, hadis bile değil, Buhari'deki bir hadis bile değil bu. Sadece ayetten Allah'ın kitabından öğreniyoruz. Ve Ebrehe hariç hepsi geberiyor orada. Ebrehe yaralanıyor. San'a'ya kadar kaçarak gidiyor, yaralı vaziyette, San'a'ya varır varmaz da göğsü yarılıp kalbi dışarı düşerek ölüp gidiyor. Böyle enteresan bir hastalıktan helak olup gidiyor.

Bu olay Peygamber aleyhisselam Efendimizin doğumundan çok kısa bir zaman önceki bir olay. Doğumundan, peygamberliğinden değil. Doğumundan yani 571 yılının ilk günlerine ait bir olay bu. Şimdi burada, çok enteresan Abdülmuttalip Mekke'ye döndüğünde diyor ki: "arkadaşlar" diyor "bu adamın gözü dönmüş, canınızı kurtarın, bırakın Kâbe'yi sahibine, gidin" diyor. Herkes Mekkeliler dağa çekiliyorlar. Bu onların gözünde bir kaçış. Hâlbuki Allah-u Teâlâ onların hepsini Mekke'nin dağlık bölümüne çıkarıyor, oyunu seyrettirecek. Bütün Mekke'li müşrikler o kuşların nasıl gelip helak ettiğini gözleriyle seyretiliyorlar. Bundan daha sonra kırk sene sonra Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz peygamber olunca hemen tabi müşrikler klasik tepkilerini gösteriyorlar, Fil suresi inip bunu hatırlatınca hiçbir kimse müşriklerden böyle bir şey olmadı demiyor. Yaşlılar zaten anlatıyor, çoğu da bunu görmüşler. Böylece Kur'an'ı Kerim indiği günlerde kendi içinden mucizeler büyüterek ortaya çıkıyor.

Bu olayın kardeşler, her şeyden önce Allah'ın yaptığı ilk azap çeşidi değil bu. Daha önce sekiz gün yedi gece süren rüzgâr azabı da yaptı Allah. Sadece rüzgâr geldi, yine bu Yemen Bölgesi'nde rüzgâr sekiz gün ve yedi gece sürekli esti, canlı olan her şeyi öldürdü, cansızlara dokunmadı. Meyveler bile düşmedi ağaçlarından, öyle bir fırtına oluyor, fırtınada ilk karşılaşan ağzından giren rüzgârla düşüp ölüyor. Böyle, böyle bir azap da yaptı Allah. Nuh aleyhisselamın kavmine Allah-u Teâlâ su azabı verdi. Ee Lut aleyhisselamın kavmini şimdiki Tuz Gölü denen Ölü Gölü denen Ürdün sınırındaki gölü yani Lut

aleyhisselamın yaşadığı yer orası, toprağını alttan itibaren Allah-u Teâlâ göklere kadar kaldırıp geri attı tekrar. Yani o toprağın üstünde yaşayan Lut şehrinin halkı yukarı çıktılar, toprak üstü onlar altta kaldı, geri döndüler tekrar.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Tebük Gazvesi'ne çıkarken bu olaydan ne kadar sonra 2500 sene sonra buyurdu ki: “buralarda sakın mola vermeyin, hayvanlarınıza su içirmeyin, hala Allah'ın azabı iniyor buraya” buyurdu, hala Allah'ın azabı iniyor. Onun üzerinden 1400 sene geçti hala Allah'ın azabı iniyor oraya. Öyle enteresan bir şey. Bu azabı da yaptı Allah-u Teâlâ. Ee Kur'an'ı Kerim başka azaplardan da söz ediyor. Bir sürü helak olmuş millet var. Ama tamamında mesela Cebrail aleyhisselamın Lut şehrinin yukarı kadar kaldırıp indirmesi çok olağanüstü bir olay. Rüzgârın gelip sadece canlılara dokunup dalından bir kirazı bile düşürmemesi farklı bir şey. Fakat burada Ebrehe ordunun önüne koyduğu iki tonluk büyük fillere güveniyordu. Yirmi gramlık kuşlarla helak etti onu Allah. Ebrehe bundan ders çıkarmayacaktı. Zaten Ebrehe'nin ders çıkarmaya vakti yok bu işten geberdi gitti. Müşrikler de bundan bir şey anlamadılar. Sadece müşrikler Abdülmuttalip'in kafasındaki gibi “Allah Kâbe'sini korur” dediler, koruduğunu da gördüler, rahat ettiler, rahat ettiler.

Ama burada Allahu Teâlâ'nın mü'min kullarının anlaması gereken başka bir ders var. O da nedir? Allah, bizim mantığımızı göre büyük fillere güvenen Ebrehe'nin ordusunu helak etmek için mesela bir volkan patlatıp Mekke'de o volkan fillerin üzerine düşseydi çok güzel bir filmdi bu. Film olarak güzeldi. Ama fil iki ton geliyor, en küçük doğdu mu zaten üç yüz kg doğuyor. İki tonluk bir hayvanı yirmi gramlık, otuz gramlık bir kuşla helak ediyorsun. Gerçi fillere o çok bir zararı olmadı, asıl askerler helak oldular ama Allah kıyamete kadar on yaşında sekiz yaşında الم تر كيف فعل ربك بأصحاب الفيل Diyerek Kur'an okuyan mü'minlere kendisini hatırlatacağı zaman neyi nasıl helak ettiğini hatırlatarak Allah hakkında bilgi sahibi olmalarını istiyor. Çünkü filin karşısına çıksa çıksa deve çıksa bunun da bir normali olurdu. Ama koca bir fili serçe kadar bir hayvanla helak etmek ki yüz binden fazla kalabalık bir asker Ebrehe getiriyor, üç taş üç askere düştüğüne göre demek ki otuz bin kadar kuşla Allah onları helak ediyor. Tek bir kişi sağ kalmamış ordudan.

Bu kardeşler, ümmeti Muhammed'in Kur'an'ı Kerim'i Cuma günü Cuma'dan önce esneye esneye vaaz dinlerken duydukları kitap seviyesinin üstünde görmemizi gerektiriyor. Biz henüz koca koca fili anlamadıysak Kur'an'dan, “Süleyman aleyhisselam geliyor, çekilin” diyen karıncayı nasıl anlayacaksın kardeşim sen ya? ادخلوا مساكنكم “çekilin, yuvalarınıza girin, Süleyman geliyor” dedi karıncalar diyor Kur'an'ı Kerim. Sen fili görmüyorsun Kur'an'da, karıncadan ne anlayacaksın, pireden ne anlayacaksın. Bizim Kur'an'dan çıkaracağımız ve etkisinde kalıp Müslümanlığımızı tazeleyeceğimiz ne muhteşem dersler var! Şu Fil suresine yazık oldu. Koca fillere de yazık oldu. Neden biz bir Müslüman olarak bunaldıkça teselli için Fil suresi okumuyoruz? Filanca devlet filanca uyduyu filanca silahı yaptı dendiği zaman aklımıza Fil suresi geliyor mu? Kur'an'a, zulüm haberi duyunca Fil suresini hatırlıyor muyuz? Ne hatırlıyoruz? Yer gök Allah'ın ordusudur. Bunu niye hatırlamayalım ki?

Benim Allah'ım kudurmuş Nemrut'u ki Nemrut yanardağın dibinde yaşıyordu. Hazır dağın dibinde yaşarken bir kova ateş atsaydı Allah üzerine, Nemrut'ta kalmazdı. Ama bu ibrette olmazdı. Yanar dağ patlaması, püskürtmesi esnasında öldü olacaktı. Öyle olmadı nasıl geberdi gitti Nemrut. Bahçesinde eğlenirken sivrisinek kaçtı burnuna. Çıkması için uğraşırken ileri doğru itti onu ileri doğru itince arkadaşlar hikâye değil hikâye anlatmıyoruz. Adamlarını çağırdı sinek kaçtı burnuma dedi oradan alalım buradan alalım derken hayvan içeri kaçtı. Vız yaptıkça güm güm sesler geldi beynine. Kovalayın bunu derken aldılar çekiçle burasına vur vur sinek düşsün oradan diye vura vura beynini kanattılar, geberdi gitti. On

binlerce insan öldürttüğü korumalarına öldürttü kendisini. Allah yapar. Allah yapar. Sinek onun askeri, pire onun askeri, mikrop onun askeri, güneş askeri, ay askeri derler onun askeri her şey onun. Her şey. Bir hoca efendiyle bir bahçede oturuyorduk, zırt pırt sinekler geliyor. Yahu dedi şu sivrisineklere dokunmayın onlar Nemrut öldürdü hoşuma gidiyor onlar dedi. Ben de dedim ki bizi de Nemrut zannediyorlar ama dedim. Tamam, o zaman öldürün dedi.

Her hâlükârda kardeşler,

Biz Allah'ı hakkıyla tanımıyoruz. وما قدر الله حق قدره Allah'ın hakkını veremiyorsunuz. وما قدروا الله حق قدره Allah'ın kıyamet gününde gökler, yer, her şey avucunun içinde gibi olacak. Bir limon sıkar gibi sıkaktır Allahın işi yeri göğü. Yedi kat yeri göğü, fezaı her şeyi. وما قدر الله حق قدره şu Fil suresini çocuk hikayesi düzeyinden çıkarmamız lazım. Ne yapalım biliyor musunuz? Akşam eve gidelim bütün çocuklar biliyor bunu tabii. Yavrum şu fil hikâyesini bir anlatsana bana bakayım uyumadan önce bir dinleyeyim bunu. Artık bizim bunu hikâye olarak dinlememiz lazım. Çünkü biz hâlâ fillerle develerin kavgası olarak gördük bunu. Basit bir kuş olarak gördük. Hayır, geri dön geri dön yanlış düşünüyorsun. Önce, madem Allah Kâbe'sini koruyacaktı Ebrehe'yi niye yerinden kıpırdattı? Kaç yüz kilometre yol geldi. Niye kıpırdattı? Bu soru çok önemli. Demek ki Allah en ağır hedefe doğru koşan birisine uzun yıllar mühlet verebiliyor. Ebrehe geberdiği zaman seksen yaşlarındaydı. Yaşlı başlı bir adamdı. Bu ilerde helak eder Kabe' me zarar verir diye doğduğu gün onu helak ederdi Allah, etmedi. Azdırdı azdırdı azdırdı azdırdı. Kâbe'sinin dibine kadar getirtti onu. Var mı bir hikmeti hem ne hikmetleri var? Ne hikmetleri var. Ne hikmetler var. Buradaki en büyük de ne biliyor musunuz? Bu noktaya da Seyyid Kutub işaret ediyor -rahmetullahi aleyh- diyor ki, müşrikler, Abdulmuttalip ve diğer o büyük Mekke'nin sahibi biziz diyenler bütün Araplara, bütün dünyaya karşı Mekke'nin yegâne savunucusu biliyorlardı kendilerini ama Ebrehe yıkmaya geldiğinde cesaret edip rica edemediler Ebrehe'ye. Vazgeç, sana vergi öderiz filan oraya da geliriz filan diyemediler. Dağlara kaçtılar. Dağlara kaçtılar. Neden? Çok hoş bir nokta diyor ki, Allah kıyamete kadar bir müşrikin günün birinde müşrikler Kâbe'yi korumuştur yoksa yıkılacaktı demesini bile istemedi. Tenezzül etmedi müşriklere Allah Teâlâ. Üç bin senedir bakıyorlardı Kâbe'yi. Yıkıyorlar, temizliyorlar, hacılara su dağıtıyorlar. İş cana gelince kaçtılar. En kritik noktada Kâbe'yi bıraktı dağlara kaçtılar. Bir kuş kadar olamadılar Kâbe'sine hizmette. Bu da müşrikin Kâbe'ye hizmet etmek gibi Kâbe'yi korumak gibi bir şereften men edilmesidir. Tenezzül etmedi Allah onlara. Hayvanlara, kuşlara yaptırdı, fillere yaptırdı, fillerde hizmet etti böylece. Filler hafif hareket etse paldır küldür gidecekti onlar. Ne hikmetler yatıyor ne derinlikler yatıyor. Suphanallah sadece Fil suresi değil Neml suresinde de karınca suresinde de hikmetler var. Bakara suresi var, inek anlatılıyor orda daha derin hikmetler var. Lakin gel gör ki Kur'an'ı Kerim'in on yaşında öğrendiğimiz bölümü bile etki etmiyor bize. Birimiz diyoruz ki işte filancanın babası öldü. Trafik kazasında kardeşi öldü hâlâ adam ibret almadı hala içki içiyor. Onu ayıplıyoruz. O sarhoş akıl edip dönse dese ki, be adam sen otuz senedir fil suresini okuyorsun sen niye adam olmadın? Dese diyecek bir şey yok. Yani başkasının kusurunu çok iyi görüyoruz. İşte trafik kazası geçirdi bir ay sonra yine içkiye başladı diyor. Hayır, niye ibret almadı keşke ibret alsaydı, sen niye Fil suresinden ibret almadın? Ben niye Neml suresinden hareketlenmedim?

Burada kardeşler, bir püf noktayı size izah etmek istiyorum. Eğer, bir şey çok bol bir şekilde bizim elimizde bulunuyor ve bunun üzerinde hassasiyet göstermiyorsak bu bizim imtihanımızın kaypak noktasıdır. İşte Fil suresini çocukluktan itibaren biliyoruz. Herkes biliyor. Manasını da biliyoruz. Kur'an'ı Kerim'in baştan sona manası bilinen tek suresidir hemen hemen. Konusunu çok iyi biliyoruz. Bir kereliğine teselli malzemesi olarak kullanmıyoruz bunu. Hatırlamıyoruz bile bu olayı. Bu da neyi gösteriyor? Allah Teâlâ bunu bize ilk günlerden sunduğu halde peygamber efendimiz sallallahu aleyhi ve

sellemine önüne mucize olarak konan, ashabi kirami dağ gibi bir imanla donatan bir malzeme bizim evimizde normal bir habere dönüşüyor. Hâlbuki biz iki rekât namaz kıldığımız zaman birinci rekâtında Fil suresini ikinci rekâtında Kureyş suresini okuduk. Sonra bir namaz kıldık başka sureyi okuduysak bu namazımız daha şuurulu olmalıydı bizim. Bu namazda esselamu aleykum ve rahmetullah deyip namazı bitirince bir rahatlık hissetmeliydik kendimizde. Yahu bu filleri gönderen bu kuşları gönderen Allah'ım var benim, diyelim olmalıydı. Bu rahatlığı niye hissetmeliydim? Niye Allah Kur'an'da bu sureyi bize sundu? Üstelikte üç namazdan birinde muhakkak bunu bize okutturuyor? Yani böyle sadece hafızların okuduğu, halkın okumadığı bir yerde değil, en uzun bildiğin sure bu zaten bunu muhakkak ayda bir zaten okuyacaksın. Hani evde okunmaz da, mesela cumaya gittin, erken sünneti bitirdi dememeleri için bunu biraz okuman lazım. Yoksa sünneti hemen bitirdi, bu adam berduş herhalde zübbe, abdestiz geldi camiye derler. Camide filan kılarken Kevser suresi okunmaz. Bu uzun surelerden okumak lazım. Yani muhakkak haftada bir cumada okuyacaksın, sünnete kalabiliyorsan ya da hutbeden önce camiye gittiysen.

Kardeşler,

Şimdi karar, inşallah bu sureyi şöyle güzel bir tefsirden okuyoruz. Eğer okurken, bu kırlangıçlar bizim köylerde ki gibi kanatlarının ucu sivri miydi değil miydi? Buna takıldıysan tefsiri kapat. Attıkları taş çakıl mıydı yoksa fırınlanmış tuğla parçası mıydı? Sen tefsiri kapat, Tevrat filan da oku demiyorum. Ama ilgilenme bu işlerle, hiç olmasın okumamıştım dersin kıyamet günü. Okuyup da bilmemek anlamamak bin beter. Yahu kardeşim insanlık tarihinin en büyük mucizelerinden Nuh tufanı gibi bir tufana benzer bir olaydan Allah sana söz ediyor sen mercimek miydi nohut muydu ona takılıyorsun. Yani üzerinize almamanız şartıyla bir şey anlatmak istiyorum. Fakat bu kuşların attığı mercimek miydi, nohut muydu, ısıtılmış mıydı ısıtılmamış mıydı, atınca beynine mi isabet etti gözüne mi isabet etti askerin? Böyle şeylere takılmanın basitliğini örneklendirmek istiyorum. Adamın biri ilk defa rüzgâr değirmeni görmüş. O da düşünmüş ki, değirmen dediğin su ile döner. Bu su ile nasıl dönüyor? Gitmiş değirmenciye, merhaba hemşerim sen burada ne yapıyorsun, demiş. Görüyorsun un öğütüyorum, demiş. İyi de bu değirmen taşı nasıl dönüyor, demiş. Rüzgârla dönüyor. Nasıl rüzgârla dönüyor, suyu nerden geliyor bunun, demiş. Yahu su ile değil bu demiş. Yukarıdan bir pervane var rüzgâr onu çeviriyor oradan da taşıyor. Onu anladım da su nerden geliyor, demiş.

Şimdi Allah sana yüz bin kişilik bir orduyu nasıl leş parçasına çevirdiğini dakikalar içerisinde anlatıyor. Bunu peygamberine teselli için dayak yiyen Ammar'a teselli için anlatıyor Allah. Ben buyum kulum, beni tanı, ben buyum dilediğim zaman yaparım. Ama Ebrehe'nin gelmesine de izin verdim bildiğim bir şeyler var, bir mucize gösterilecek insanlara. Doğduğunda herkesi helak etse, her kötü niyeti helak etse, Müslümana da gerek yok yeryüzünde.

Sekiz yüz otuzuncu senesinde Musa aleyhisselamın önünde boğuldu Firavun. Sekiz yüz senelik bir imparatorluk çökünce değerli oldu. İlk gün Firavunu boğsaydı Allah yaratmazdı zaten. Bunu düşünmemiz gerekiyor bizim. Böyle Allah. Böyle tanımamızı istiyor bizim. Oturup bu konuda tefekkür etmek zorundayız kardeşler. Bu kadar büyük mucize konuşulurken şöyle olabilir, şimdi de Amerika Vietnam'a kimyasal silah atmıştı ya hâlâ orda insanlar sakat demek ki kimyasaldı bu. Kuşlar kimyasal çamur attılar. Kimyasal çamur attılar.

Ya arkadaşlar,

Yüz sene sonra belki de bu kimyasal silahlar komik çocuk oyuncağı olacak. Nasıl Allah'ım kudretini sen onlara benzetirsin ya? Ee sen şimdi kimyasal diye bir silah türü duydun en büyük zannediyorsun onu,

yüz sene öncekiler öyle bir şey bilmiyorlardı. Yüz sene sonra da öyle bir silah türü olmayacak. Belki daha berbat bir şey çıkacak. O zamanki Müslümanlar da “hah Ebrehe’ye atılan buydu” onu mu demeleri lazım? Hayır, hayır. Hiçbir kul bütün kullar, bütün mahlûkat Allah’ın planının hiçbir zerresini taklit edemezler. O nasıl yaptıysa öyle yaptı. O Allah’tır celle celaluhu. Bu fil olayını öğrenirken asla bu tip şeylere takılmamak lazım. Bu ne yapıyor? Orijinalden değersiz bir nesneye kaydırıyor seni. Mesela filin adı Mahmut muydu, Mammüt muydu? Bu filin adı neydi acaba? Sonra gelirken o filin dışından kolye yapmış mıydı Ebrehe? Hani filin dişi kullanılıyordu ya Ebrehe yapmış mıydı? Ne kadar basit. Suphanallah. Yani bu değirmenin suyu nerden geliyor gibi bir şey bu.

Hayır, hayır Allah’ın anlattığı gibi tekrar vurguluyorum kardeşler, hadisi şeriflerde bile yok bu fil konusu. Sadece ve sadece Kur’an’ı Kerim anlatıyor, yani tarihle, hadisle, insan nakliyle ilgisi yok. Allah söyledi, Cebrail getirdi, Peygamber anlattı. Üç ağız var başka bir şey yok. Bu kadar sağlam bu kadar net bir bilgi elhamdülillah böyle bir kitabımız var. Elhamdülillah sünnet olmadan bunları öğrendik biz. Namaza başlamadan bunları öğretiler bize. Bu kadar da yaygın biliyoruz. Ama güneşin yaygınlığı gibi bu yaygınlıktan dolayı da her birimizin saatlerce konferans vereceği kadar güzel bir malzeme olduğu halde İslam’dan hiçbir bilmiyor duruyoruz. Hiçbir şey bilmeyen fil olayını biliyor kardeşim. Bismillahirrahmanirrahim buradan başla. Bunu Cuma Vaazı’nda dinlemen de gerekmiyor. Demek ki biz ne mücevherler saklıyoruz kafamızda kullanmayınca dağın altındaki maden gibi yok olup gidiyor. Biz ölüyoruz bizimle beraber o mücevherler o bilgiler de helak olup gidiyor.

Kardeşler,

Allah’ın Kur’an’da anlattığı her şey müstesna bir değere sahiptir. Muhakkak ve muhakkak Müslüman’a lazımdır. Şu ayet o zaman lazımdı şimdi lazım değil diyemeyiz. Bakın Fil suresindeki mantık, Fil suresinde Allah-u Teâlâ kullarına anlatmak istediği şey bugünkü kadar lazım mı insanlığa? Bugün sokak başı Ebrehe oldu. Herkes Kâbe’yi hedef aldı. O Ebrehelerin rengi, tipi değişti ama Allah aynı Allah celle celaluhu. Yıllardır niye izin veriyor? Ebrehe’ye niye izin verdiyse, Firavun’a niye izin verdiyse, Nemrut’un ipini niye saldıysa, Karun’un cebini niye doldurduysa? Ee niye doldurdu? O onun işi. Niye yarattıysa. Niye yarattı? Planı var. Bir bildiği var. Şeytanı da yarattı. Bütün kötülere de o yaratıyor. İyileri de o yaratıyor. Son imza hep onun imzası. Bir hesap var, bir, bir iş yapılıyor burada. Bu bir iş yapılıyor, bu işin bitmesi için Karun da lazım, Firavun da lazım, Nemrut da lazım, Ebrehe lazım, Ebu Lehep lazım, Ebu Cehil lazım. Karşı taraftan da isimler lazım. Nuh lazım, Musa lazım, İbrahim lazım. Lazım. İsim lazım. Çünkü iki taraflı bir iş yapılıyor.

Allah ibret alan kullarından olmayı hepimize müyesser kılsın. Bundan sonra bunalınca Fil suresi okuyoruz. Namazda okuyunca o namazı daha zevkli kılmış olmamız lazım. “Ya bu namazda sen hayrola Kâbe’de miydin? “Hah Kâbe’yle ilgili Fil suresini okumuştum” diyecek düzeye gelmemiz lazım. Müslümanlık bu kardeşler. Belki Kur’an’ın bütünü için buna ulaşamayız ilmimiz yetmez, gücümüz yetmez, ee fil suresini çocukken öğrendik. Bari onu uygulayalım, Allah yardımcımız olsun.

Ve’lhamdulillahirabb’ilalemin.